

Bundás kenyér mindenkinek

Írta: Pollyanna Mattos Vecchio
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet Brazíliában játszódott.

Rebeka megfogta a kishúga kezét, leugrottak a kanapéről, és nagy puffanással érkeztek a szőnyegre. A két lány kuncogott.

„Most magasabbról!” – kérlelte Marcsi.

„Lányok, ne ugráljatok idebent! Nem szeretnénk már korán reggel felbosszantani Vali nénit” – kiáltotta Anya a konyhából.

Rebeka és Marcsi fintorogva leültek. Nemrég költöztek be az új lakásukba. Vali néni az alattuk lakó szomszéd volt.

„Találkoztál már Vali nénival?” – kérdezte Marcsi Rebekától.

„Nem. De félek tőle. Azt hallottam, utálja a gyerekeket” – mondta Rebeka.

Marcsi szemei tágra nyíltak. „De akkor mi lesz a fahéjas bundás kenyeres hagyományunkkal?”

Csupán néhány nap, és itt a szenteste. Rebeka és Marcsi kedvenc családi hagyománya az volt, hogy a szomszédaik számára apró ajándékként fahéjas bundás kenyeret készítettek. Az idei év különleges, mert először tartják ezt a hagyományt az új otthonukban.

„Talán ki kellene hagynunk Vali néni ajtaját” – javasolta Rebeka.

Szenteste napján a lányok izgatottan ébredtek, hogy bundás kenyeret készítsenek.

Rebeka segített Apának felverni a tojásokat a tejjel, a cukorral és a fahéjjal, aztán Marcsi beletunkolta

a kenyérszeleteket, majd együtt kisütötték azokat. Hamarosan az egész lakásban érezni lehetett a finom illatot.

Végül becsomagolták a bundás kenyereket, és mindegyik zacskóra ráírták egy-egy szomszéd nevét.

Rebeka elkészült az utolsó adaggal. „Kész!” – jelentette ki.

Apa megszámlolta a csomagokat, és ellenőrizte a neveket. „Egyiken sem látom Vali néni nevét” – mondta.

Rebeka és Marcsi egymásra néztek.

„Neki nem akartunk adni belőle” – válaszolta Rebeka. – Utálja a gyerekeket.”

Apa a homlokát ráncolta. „A mi hagyományunk az, hogy az összes

szomszédunkat megajándékozunk. Nem gondoljátok, hogy adnunk kellene egyet Vali néninek is?”

Rebeka és Marcsi tudták, hogy Apának igaza van. Készítettek még egy csomagot, és ráírták Vali néni nevét.

A családjuk mindegyik szomszédnak személyesen vitte el az ajándékot. Végül elérkeztek Vali néni ajtajához.

Mi lesz, ha nem ízlik neki a fahéjas bundás kenyér? Mi lesz, ha kiabál velük?

A lányok nagy levegőt vettek, és bekopogtak.

„Ki az?” – kérdezte Vali néni. Kinyitotta az ajtót, és lenézett rájuk. Rövid, ősz haja volt. Nem tűnt túl ijesztőnek.

Rebeka és Marcsi egy pillanatilag nem tudták, mit mondjanak.

„Mi vagyunk a fenti szomszédok” – mondta Rebeka.

Marcsi átnyújtott egy csomagot.

„Hoztunk egy kis fahéjas bundás kenyeret. Boldog karácsonyt!”

„Nahát! Köszönöm. Imádom a fahéjas bundás kenyeret!” Vali néni átvette az ajándékot. „Tehát ti vagytok az új szomszédaim? Már szerettem volna bemutatkozni, de azt hittem, nem szeretitek az olyan öreg embereket, mint én.”

Rebeka és Marcsi csodálkozva nézett egymásra. „Mi pedig azt gondoltuk, hogy a néni nem szereti a gyerekeket!” – válaszolta Rebeka.

Vali néni felnevetett. „Imádom a gyerekeket. Gyertek be! Mutatok képet az unokáimról.”

Mindannyian bementek Vali néni lakásába, amely telis-tele volt virágokkal és családi képekkel.

„Foglaljatok helyet. Épp most készítettem egy kis frissen facsart

narancslét” – mondta Vali néni. Poharakba öntötte a gyümölcslevet. „Szerintem tökéletes lesz a finom bundás kenyérhez.”

A lányok és a szüleik megkóstolták a narancslét. Nagyon finom volt! Megtudták, hogy hívják Vali néni unokáit. És még karácsonyi zenét is hallgattak vele.

Rebeka és Marcsi tévedett Vali nénival kapcsolatban. Nagyon kedves volt. És vicces is! A karácsonyi bundás kenyér nagyszerű hagyomány volt. Idén segített nekik új barátot lelteni. ●

ILLUSZTRÁLTÁ: SHAWNA J. C. TENNEY

Egy kis karácsonyi szolgálat segített új barátot szerezniük.